

skyldes Krav fra Rigsdagen som Initiativ fra Administrationens Side. Men lad det nu være, lad Paastand maaske staa mod Paastand, men at Rigsdagen skulde være en Hindring for Besparelsetendenser hos Administrationen, kan jeg ikke erkende. Desuagtet vil man indskrænke Rigsdagens Indflydelse og udvide Administrationens Frihed til at handle paa eget Ansvar. Og for at naa det vil man særlig gaa to Veje. For det første vil man indskrænke Specifikationen paa Finanslovens Konti, man slaar en hel Række Bevillinger sammen, giver derved Ledelsen Lov til i ikke ringe Grad at anvende Summerne paa bedste Maade indenfor et stort Omraade, og giver altsaa Administrationen større Bevægelsesfrihed. Jeg finder en saadan Fremgangsmaade ganske fornuftig i en hel Del Tilfælde, jeg tror, det er fornuftigt og forsvarligt at gaa den Vej. Naturligvis skal det være med et vist Maadehold; at man skulde have naaet det rigtige ved den Inddeling i Konti, som er anvist i Forslaget, mener jeg ikke. Jeg tror, man er gaaet for vidt her. Jeg finder saaledes, at det er ganske urimeligt, at alle Nyanlæg her er slaet sammen til en eneste stor Konto, saaledes at enhver, der vil have Besked om, hvad der er bevilget til et eller andet Nyanlæg, ikke kan faa det at vide ved at slaå op i Finanslovsforslaget, men maa finde den store Anmærknings-Bog frem og derigennem gøre sig bekendt dermed. Jeg mener, man er gaaet for vidt her, og jeg tror, at det samme er Tilfældet med en anden Konto, nemlig om Udvidelse af de bestaaende Jernbaneanlæg. Jeg vil derfor henstille til Finansudvalget ret omhyggeligt at overveje disse Forhold og i hvert enkelt Tilfælde tage Bestemmelse om det foreslaaede, saa tror jeg nok, der kan naas noget henimod at skaffe større Bevægelsesfrihed for Administrationen, og det erkender jeg under visse Forhold nok kan have sin Betydning.

Men man er jo ikke blevet staaende ved dette, man har yderligere villet beskære Rigsdagens Indflydelse paa Anvendelsen af bevilgede Summer ved at indsatte en Anmærkning, der i Virkeligheden lægger Retten til at anvende Beløbene efter eget Skøn over til Administrationen, naturligvis indenfor visse, men meget vide Rammer, netop som Følge af, at man har indskrænket Kontienes Tal saa meget. Ærede Medlemmer vil kunne finde denne meget omfattende Bemyndigelse paa Anmærkningerne til Finanslovsforslaget, Sp. 650, 726 og 758, og med den højtærede Formands Tilalelse skal jeg citere den: „De i neden-

staaende Anmærkninger indeholdte Oplysninger er af orienterende Natur; de angiver Styrelsens foreløbige Overvejsler under Budgettets Udarbejdelse og er ikke bindende med Hensyn til Anvendelsen af de opførte Beløb.“ Hvad er det nu, her slaas fast? Her siges jo i Virkeligheden, at alle de Oplysninger, der gives Rigsdagen som Begrundelse for Bevillingerne, ingen som helst reel Betydning har, de er kun af orienterende Art, de er kun Administrationens foreløbige Overvejsler, der aldeles ikke er bindende. Ledelsen staaer med fuldstændig frie Hænder til at forvalte disse Summer uden Hensyn til de Oplysninger, den har givet Rigsdagen, og i Henhold til hvilke Rigsdagen er gaaet med til netop at bevilge disse Summer. Den højtærede Minister siger nok i sin Forelæggelsestale — det findes Folketings-tidenden Sp. 68 —, at det eneste, der opnaas ved denne Ordning, er, at hvis der er Penge nok paa den samlede Konto, har Ministeren Bemyndigelse til at fremme et af Arbejderne eller slutte en Kontrakt, ligesom han nu finder det rimeligt. Jeg finder det ikke rigtigt, i alt Fald er det ikke udtømmende, for Ministeren har meget mere Magt, end der dør gives Udtryk for. Var det kun saadan, at man kunde sige: Hvad der spares paa den ene Konto, kan eventuelt anvendes paa en anden — saa var det et Spørgsmaal, man kunde overveje. Jeg skal for Resten i denne Forbindelse erindre om, at denne Tanke om at overføre Summer fra den ene Konto til den anden har før været fremme i Rigsdagen og har forvoldt meget store Kampe. Da holdt Rigsdagen paa, at det kunde der slet ikke være Tale om, og saa vidt jeg husker, var Socialdemokraterne nogle af de ivrigste til at modarbejde en saadan Tankegang. Men da var det ganske vist ogsaa en af Venstres Folk, der kunde ønske en saadan Overflytning af Smaabeløb fra en Konto til en anden. Jeg forstaaer heller ikke, at man fra Administrationschefernes Side kan tænke sig, at Rigsdagen kan indgaa paa en saa almindelig Bemyndigelse. Jeg synes slet ikke, Rigsdagen kan være bekendt at tage imod en saadan Anmærkning. Hvis man skulde have den, saa var det i alle Tilfælde bedre, at Rigsdagen slet ikke fik nogen egentlig Oplysning om, hvad Statsbaneadministrationen, Post- og Telegrafvæsenet egentlig skulde bruge Summerne til, men kun fik at vide: saa og saa meget skal der til — saa maatte Rigsdagen bevilge Beløbene. Der er efter mit Skøn noget utiltalende, ja noget ydmygende i, at Rigsdagen bevilger store Summer til